

РЕШЕНИЕ

№ 1340

гр. София, 04.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 23.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **11855** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

С решение № ППН-01-805/25.08.2020 г. КЗЛД на основание чл. 83, §5, буква „а“, във вр. чл. 58, § 2, буква „и“ от Регламент (ЕС) 2016/679 е наложила на [фирма] административно наказание – имуществена санкция в размер на 25000 лева за обработване на лични данни на П.П. в нарушение на чл. 5, § 1, буква „а“ от Регламента; на основание чл. 58, §2, буква „г“ от Регламента за нарушение на чл. 32, § 4 от него по отношение на търговското дружество е издадено разпореждане, с характер на ПАМ да предприеме мерки, всяко лице действащо под негово ръководство да обработва лични данни по указания на дружеството, като се съобразяват изискванията на ОРЗД, ЗЗЛД и специалния КЗ в указан срок. Със същото решение на КЗЛД, на основание чл. 83, § 4, б. „а“, във вр. чл. 58, § непосочен, б. „и“ от Регламент (ЕС) 2016/679 и за нарушение на чл. 25, § 1 от Регламента е наложила на ЗК [фирма] административно наказание – имуществена санкция в размер на 5000 лева.

Срещу решението на КЗЛД са подадени жалби:

От [фирма]. В жалбата се правят оплаквания за недопустимост на решението на КЗЛД. В тази връзка, установеното нарушение на Регламента безспорно е следствие от престъпление – използване на подправен документ, с въведено в документа невярно съдържание. В тази връзка се цитира чл. 1, ал. 5 - Този закон не се прилага за обработването на лични данни за целите на отбраната на страната и националната сигурност, доколкото в специален закон не е предвидено друго, като се прави аналогия, че след като имало данни да се търси наказателна отговорност от виновни

лица, във връзка с вмененото на жалбоподателя нарушаване на Регламента, се нарушава и принципа *non bis in idem*. Твърди се неоснователност на решението – административният орган приел нарушение на чл. 5, § 1, б. „а“ от Регламента, който определя как законосъобразно следва да се обработват лични данни. В оспорваното решение КЗЛД приема по отношение на жалбоподателя, че в конкретиката на случая, са обработвани лични данни недобросъвестно и целенасочено от служител на жалбоподателя, което е недоказан факт, от който не могат да се правят правни изводи. След като органът приема целенасочено недобросъвестно поведение, в резултат на което се нарушава ОРЗД от страна на служител не може да се обоснове какво е нарушението, за което се налага санкция на дружеството. Представените данни на трето лице са обработени в съответствие с нормативно разписани правила, а истинността или не на представения талон – част 1 с данни за П. П. не може да се подлага на съмнение при подаване на данните до застраховател и издаването на ЗП. В хода на административното производство са представени доказателства, че данните на П. П. стигат до жалбоподателя през две физически лица и след това са въведени в ел. платформа на [фирма]. Именно служител на жалбоподателя, в качеството му на застрахователен брокер е бил въведен в заблуждение от трети лица и е подал тази информация на застрахователя. Искането е да се отмени решението на КЗЛД в частта, с която на [фирма] е наложена имуществена санкция по реда на чл. 83, § 5, буква „а“, във вр. чл. 58, § 2, буква „и“ от Регламент (ЕС) 2016/679 за нарушение на чл. 5, § 1, буква „а“ от Регламента, като незаконосъобразно и постановено в нарушение на процесуалните правила и алтернативно да се намали размера на наложената санкция. Претендират се разноски по представен списък.

От ЗАД [фирма]. Жалбоподателя прави оплакване за незаконосъобразно и неправилно решение на КЗЛД. Възражава се изобщо от негова страна да има нарушение на чл. 25, § 1 от Регламента. Изводите на административния орган за въвеждане, както към момента на определянето на средствата за обработване, така и към момента на самото обработване, подходящи технически и организационни мерки, предвид достиженията на техническия прогрес, разходите за прилагане и естеството, обхвата, контекста и целите на обработването, както и породените от обработването рискове с различна вероятност и тежест за правата и свободите на физическите лица се възразяват като едностранно определени от страна на комисията. От тези изводи е последвало и неправилно прилагане на санкционната разпоредба по чл. 83 от ОРЗД. Административният орган не е не може да обоснове, в каква относимост на нарушението приема, че следва да се наложи санкция, а не да се дадат предписания за подобряване техническите показатели на системата за обмен на данни и обработване на лични данни на потребители на услугите, предлагани от този жалбоподател. В санкционната част на обжалваното решение, според жалбоподателя не са изложени мотиви, което е съществено процесуално нарушение, защото от самото решение не се разбира какво точно не е извършено за да е съобразена системата на дружеството за връзка и обмен на данни с достиженията на техническия прогрес. На последно място се възразява срещу размера на наложената имуществена санкция, като завишен. Искане се отмяна на решението на КЗЛД в частта, с която е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева на ЗАД [фирма] и присъждане на разноски.

Ответник по оспорването – Комисия за защита на личните данни не взема отношение.

Заинтересована страна – П. П., не взема отношение.

Заинтересована страна – Ю. С., не взема отношение.

Съдът, като ве предвидоводите на страните във връзка с доказателствата по делото, прие следното.

Жалбите на оспорващите са процесуално допустими – подадени в срок от лица със засегнати права и интереси.

Страните не оспорват фактите, приети за установени от административния орган.

Производството пред КЗЛД е по повод жалба на П. П. от м. октомври 2018 г., във връзка с получено от него известие за дължима сума по застрахователна полица ГО на ЗАД [фирма]. В тази жалба се излагат оплаквания, че з. страна никога не е притежавал л.а. „Мерцедес“ , за каквото е застрахователната полица; никога не е сключвал договор за застраховка ГО с ЗАД [фирма]. При проверка на място в клон на ЗАД [фирма] му било обяснено, че полицата на негово име е попълнена от застрахователен брокер [фирма]. Това го принудило да се обърне към комисията, защото неправомерно са обработвани и ползвани личните му данни.

От комисията е започнало административно производство. Уведомени са двамата жалбоподатели, като им е дадена възможност да вземат становище по жалбата на з. страна П.. От страна на жалбоподателя ЗАД [фирма] е постъпило становище, в което се сочи, че са установени зачестили случаи с представяне на свидетелства за регистрация на МПС с невярна информация и при проверка на случаен принцип се установило, че застрахователна полица със застраховано МПС, сочено като собственост на з. страна П. е на друг собственик, попадащ в категория „завишен индивидуален риск“, за което се дължи по висока застрахователна премия. Установено е, че данните за тази застрахователна полица са въведени от служител на застрахователен брокер – жалбоподателя [фирма], ръчно в система ЕИСОУКР на ГФ, като обяснението е за моментен срив в системата, което позволява ръчно въвеждане на данни. Последното е опровергано от ГФ в приложено по административната преписка становище от 04.03.2020 г. В системата на ГФ, застрахователната полица е генерирана по отношение на автомобил, собственост на трето лице, а не на з. страна П., данните на когото са въведени в застрахователната полица. В този смисъл е и становището на ЗАД [фирма] до КЗЛД от 07.01.2019 г., според което ръчното въвеждане на данни се ползва с цел манипулиране автоматично генерираните данни и да се избегне завишение на застрахователна премия. Жалбоподателят [фирма] не опровергава тези обстоятелства – съдът приема за безспорно, от з. страна С., като застрахователен посредник е подаден регистрационен талон „Първа част от свидетелство за регистрация на моторното превозно средство“ (голям талон) за МПС Мерцедес, с данни за собственик на автомобила – з. страна П. П.. В процеса е разпитана св. Т., която е въвела данни за застрахователната полица, като и според показанията ѝ копие на талона, без значение как е подадено е достатъчно основание да се издаде застрахователна полица по данните за автомобила и собственика по големия талон. По същество се сочи разпоредбата на чл. 332, ал. 6 от КЗ - Задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите може да се сключва от застраховател или застрахователен посредник от разстояние, след като той е получил от ползвателя на застрахователната услуга копие от част първа от свидетелство за регистрация на моторното превозно средство, във връзка с което се сключва застраховката. Свидетелката твърди, а и жалбоподателите не твърдят обратното, че въвеждането на данни по застрахователна полица не е във връзка с ЕИСОУКР, няма обратна връзка при въвеждането на данни с ГФ или МВР да бъде отхвърлена застрахователната

полица, като некоректно заведена и издадена.

КЗЛД приема, че в случая е нарушен основен принцип за законосъобразност и добросъвестност при обработване на лични данни, както е изискването на чл. 5, § 1, б. „а“ от ОРЗД, приложим в случая. Безспорно е, че лични данни на з. страна П. са обработвани против волята му, без негово съгласие с недобросъвестно намерение. Съдът не намира, че процедурата пред КЗЛД е била недопустима, затова че потвърдения на представителя на [фирма] имало извършено престъпление. В случая не се смесват отговорности – наказателна и административнонаказателна. Следва да се знае, че в производството пред КЗЛД се установява законосъобразност или не при защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни, както и правилата по отношение на свободното движение на лични данни. Оплакването за недопустимо постановено решение от КЗЛД, в жалбата на [фирма] е неоснователно.

Оспореното в настоящото производство решение № ППН-01-805/2018 от 25.08.2020 г. е издадено от компетентен административен орган – КЗЛД в съответствие с предоставените й правомощия по чл. 38, ал. 1 и ал. 3 от ЗЗЛД /в приложимата редакция – изм. ДВ, бр. 17/26.02.2019 г. / и чл. 40, ал. 2 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация /Правилника/. При постановяване на административния акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Решението е постановено след като е дадена възможност на страните да изразят становище и представят писмени доказателства – чл. 36 от АПК във връзка с чл. 38, ал. 2 от Правилника, както и след разглеждане на жалбата по същество в открито заседание съгласно чл. 40, ал. 1 от Правилника и е прието единодушно от членовете на административния орган (чл. 9, ал. 3 от ЗЗЛД). Правилно също така административният орган е конституирал страните в развилото се пред него производство. Административният акт е постановен и в предписаната от закона форма – решение, в което са посочени мотивите – фактически и правни основания, поради които жалбата на з. страна П. се приема за основателна и се уважава. Редът за провеждане на производството по разглеждане на жалби на физически лица е детайлизиран в Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация /Правилника, обн. ДВ, бр. 60/30.07.2019 г. /. Съгласно чл. 38, ал. 1 и ал. 2, Комисията се произнася с решение по редовността или допустимостта на жалба, както и в случаите по чл. 38, ал. 4 от ЗЗЛД в закрито заседание. За изясняване на фактите и обстоятелствата по постъпила жалба, КЗЛД може да възложи извършването на проверка, събирането на доказателства или искане на становища от трети лица при условията на АПК. Съгласно регламентацията в чл. 40 от Правилника, Комисията разглежда жалбата по същество в открито заседание, за което уведомява страните и заинтересованите лица. Както ЗЗЛД, така и Правилникът задължават комисията да извърши всички необходими процесуални действия по проверка редовността, допустимостта и основателността на искането на сезиращото лице. Съдът не намира допуснати нарушения от страна на административния орган. Преписката е попълнена с достатъчно доказателства, като се има предвид, че неправомерното обработване на лични данни на з. страна е по съставени и използвани документи. След проведени заседания е взето решение, че жалбата, по която е образвано и протекло административното производство е допустима и основателна. КЗЛД е приела, че и двамата жалбоподатели са нарушили принципната разпоредба на чл. 5, §1, б. „а“ от Регламента. Прието е още, че най-подходяща корективна мярка по см. на чл. 58, § 2 от

Регламента е налагането на административно наказание – имуществена санкция, тъй като нарушението е извършено и последиците са налице. Следователно другите корективни мерки не биха могли да постигнат преследваната цел. Имуществената санкция ще има предупредително и възпитателно въздействие на администратора на личните данни. В съответствие с изискването на чл. 58, § 2, б. „г“ от Регламента и за нарушение по чл. 32, § 4 от ОРЗД по отношение на [фирма] е издадено разпореждане да се предприемат мерки, всяко физическо лице, действащо под ръководството на администратора или на обработващия лични данни, което има достъп до лични данни, да обработва тези данни само по указание на администратора, в съответствие с изискванията на КЗ, Регламента и ЗЗЛД, като е даден срок за изпълнение.

По жалбата на [фирма] – същата е частично основателна.

При безспорно установени факти по обработване на личните данни на заинтересованата страна П. П. е безспорно, че нарушението е извършено от лица, пряко свързани с този жалбоподател. Принципите, заложи в чл. 5, § 1, б. „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679 (приложим от 25.05.2018 г., преди 04.06.2018 г., когато е издадена застрахователна полица по сключена застраховка ГО в полза на з. страна П., без той да е искал такава), регламентират, че личните данни трябва да са обработвани законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните. Установи се, че лични данни не са предоставяни от субекта на данни на администратор с правно основание по чл. 6, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, както и че същите не са предоставени от з. страна, в съответствие с принципите по чл. 5 от същия регламент, от което се налага извод, че жалбоподателят е допуснал и обработил личните данни на з. страна П. незаконосъобразно и както е установено и от показанията на св. Т., а и от установеното от КЗЛД – недобросъвестно, защото данните му са въведени ръчно като страна по сключена застраховка ГО, без да е имало основание за това.

Определение на понятието „лични данни“, към времето на обработването им от администратора е дадено в чл. 4, § 1, т. 1 от Регламент ЕС 2016/679. Според чл. 4, § 2 от Регламент ЕС 2016/679 „обработване на лични данни“ е всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирани, ограничаване, изтриване или унищожаване. Съдържащите се в застрахователната полица, в обем - три имена, ЕГН, както и постоянен и настоящ адрес на ЗС, представляват лични данни по смисъла на по чл. 4, § 1, т. 1 от Регламент /ЕС/ 2016/679, като информация, отнасяща се до физическо лице, която дава възможност то да бъде идентифицирано с тези специфични признаци. В разпоредбата на чл. 4, т. 7 от Регламент 2016/679 се определя, че администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с друг определя целите и средствата за обработване на лични данни, когато целите и средствата за това обработване се определя от правото на съюза или правото на държавата членка. В т. 8 от Регламента е записана и дефиницията на „обработващ лични данни“, а именно: „физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която обработва лични данни от името на администратора“. В този смисъл, за да носи отговорност едно лице за обработване на личните данни на

друго лице в нарушение на КЗЛД и Регламент 2016/679, то лицето използващо неправомерно данните следва да има качеството „администратор“ или „обработващ лични данни“. Това произтича и пряко от разпоредбата на чл. 5, § 2 от посочения Регламент, в който е заложено, че администраторът носи отговорност и е в състояние да докаже спазването на параграф 1, който именно се счита за нарушен в процесния случай. Не се спори, че [фирма] е административен на лични данни, а св. Т., като работеща в дружеството – обработващ лични данни. По отношение на з. страна С. е без значение дали е или не обработваща, по причина, че същата е подала информацията в съставения документ с невярно съдържание. За да бъде обработването на лични данни законосъобразно, първо, администраторът или третото лице, на което се разкриват данните, следва да преследват законни интереси, второ, обработването на личните данни да е необходимо за целите на преследваните законни интереси и трето, основните права и свободи на лицето, ползващо се от защитата на данните, да нямат преимущество върху преследваните законни интереси (решение от 4 май 2017 г., R. satiksmē, C-13/16, EU: C: 2017: 336, т. 28). След като е безспорно, че от страна на третото лице няма съгласие, съдействие или искане до администратора, следва единствения извод, че обработването на личните му данни е незаконосъобразно, поради което правилно е ангажирана отговорността на търговското дружество [фирма] в производството пред КЗЛД.

По отношение на наложеното на жалбоподателя административно наказание следва да се има предвид, че КЗЛД разполага с оперативна самостоятелност като в съответствие с предоставените ѝ функции преценява кое от корективните правомощия по чл. 58, § 2 от регламента да упражни. Преценката следва да се основава на съображенията за целесъобразност и ефективност на решението при отчитане особеностите на всеки отделен случай и степента на засягане на интересите на конкретното физическо лице – субект на данни, както и на обществения интерес. Правомощията по чл. 58, § 2 от регламента, без това по б. „и“, имат характера на принудителни административни мерки, чиято цел е да предотвратят, респ. да преустановят извършването на нарушение, като по този начин се постигне целеното от него поведение в областта на защитата на личните данни. Административното наказание „глоба“ или „имуществена санкция“, предвидено в б. „и“ на чл. 58, § 2 от регламента има санкционен характер и се прилага в допълнение към мерките по б. „а“ – „з“ и „й“ или вместо тях, т. е. изцяло от преценката на надзорния орган зависи дали да приложи спрямо конкретния случай някоя от посочените в б. „а“ – „з“ и „й“ принудителни административни мерки или да наложи глоба или имуществена санкция или да приложи и някоя от мерките по б. „а“ – „з“ и „й“ съвместно с налагането на административно наказание по б. „и“. При определяне на корективната мярка следва да бъде съобразена целта, която се преследва с налагането ѝ и дали с изпълнението ѝ тази цел ще бъде постигната. В конкретния случай съдът намира, че правилно КЗЛД е приела, че в случая е приложима корективната мярка по чл. 58, § 2, б. „и“ от Регламент /ЕС/ 2016/679. По отношение на размера на административното наказание следва да се има предвид, че не е индивидуализиран от административния орган съобразно степента на засягане на обществените отношения по защита на личните данни, както и е определен и мотивиран с обстоятелството, че нарушението било целенасочено извършено от служител на дружеството. Самата цел на нарушението/престъплението предполага пряк умисъл за извършването му, но това е относимо единствено за извършителя. В случая, санкционираното лице не би следвало

да е с утежнено положение, по наложената санкция за това, че физическите извършители са имали престъпна цел. Целенасочено е поведението на лицето подало данните, а и на това, което без да е необходимо и против правилата е въвело данните на застрахования ръчно, като е генерирана застрахователна полица за МПС, което не е собственост на з. страна, а от друга страна за действителния собственик е отпаднало задължение да плати дължимата сума в завишен размер. При определяне на санкцията административният орган не е обсъдил и елементите на чл. 83, § 5 от Регламент /ЕС/ 2016/679. При определяне размера на санкцията, ответникът се мотивира с по тежко нарушение в сравнение с нарушението по чл. 25, § 1 от ОРЗД, без да има обосновка на последното, с това, вменено на този жалбоподател. Предвид изложените в оспореното решение съображения, съдът намира, че изборът на мярка от КЗЛД се явява подходящ, но несъответен на предвидения с нейното налагане санкционен, дисциплиниращ и предупредителен ефект спрямо конкретиката на случая, както и че със същата значително се надхвърля необходимото за постигането на тези цели. Размерът на санкцията-25000 лева е необоснован и несправедлив. Съдът следва да измени обжалваното решение в тази част като намали размера на наложената санкция от 25000 лева на 10000 лева, което се приема за справедлив размер, предвид статута на жалбоподателя като средно предприятие. Би следвало за да има аргументирано определен размер на санкцията, санкциониращия орган да се съобразява и с финансовата обезпеченост на санкционирания. По отношение на предписанията по чл. 32, § 4 от регламента, разпоредени на основание чл. 58, § 2, б. „г“, на първо място в жалбата няма възражения, на следващо, съдът ги намира законосъобразни и в тази част решението не се ревизира.

По жалбата на ЗАД „О. Застраховане АД. Съдът я намира основателна. Споделя се оплакването, че ответника не може да обоснове нарушение на този жалбоподател по чл. 25, § 1 от Регламента. Обратно на възприетата от ответната страна теза, този негативен резултат за з. страна П. не презюмира противоправно поведение на този жалбоподател, като администратор на лични данни, изразяващо се в бездействие на последния да приложи подходящи технически и организационни мерки за осигуряване защитата на базата данни така, че срещу нея по никакъв начин, от никого и с никакви средства да не може да бъде достъпено. Възприемането на тази теза би означавало, че всеки, който е станал обект на каквото и да било посегателство, следва да понесе отговорност, че е допуснал извършването на същото, тъй като не е положил достатъчно грижи за предотвратяването му. В контекста на горното, съобразено и с приетото, но необсъдено становище на жалбоподателя от 07.03.2019 г., ответникът бланкетно вменява в тежест на оспорвания това нарушение, а от друга страна се отчита злонамереното издаване на застрахователната полица по неавтоматизиран начин. Целенасоченото поведение на физическия нарушител не може да бъде обсъждано в тежест на жалбоподателя, напротив, в резултат на подобни злонамерени постъпки, именно той започва проверка, при която се разкрива извършеното неправомерно обработване на личните данни на з. страна. Съдът отчита пасивното поведение на КЗЛД, че не е установил, по какъв начин, жалбоподателя, като администратор на лични данни не въвежда подходящи технически и организационни мерки и какви би следвало да са те. Основателно е възражението на жалбоподателя, че въведените от него мерки са съобразени с КЗ, Наредба № 54 за регистрите на ГФ, което му е поставено като нормативно изискване, така, че с оглед на ефективно прилагане на принципите за защита на данните, последните да са

сведени до минимум при интегриране на необходимите гаранции в процеса на обработване. Това е задължение на жалбоподателя, което не се установи да не е изпълнено. Намирането на начин за манипулиране въвеждането на данни не може да се предполага или вмения като нарушение от негова страна. Както се посочи, в обсега на оперативна самостоятелност на административния орган е да определи какви мерки да се приложат по отношение на администратор, за който по категоричен начин е установено нарушение на правилото по чл. 25, § 1 ат ОРЗД. Правомощията по чл. 58, § 2 от Регламента, без това по б. „и“, имат характера на принудителни административни мерки, чиято цел е да предотвратят, респ. да преустановят извършването на нарушение. Необоснованото налагане на имуществена санкция, без да се обоснове необходимостта от това е крайна мярка, при възможността която има органът за издаване разпореждане в сочените в чл. 58, § 2 от ОРЗД хипотези. При тези съображения, съдът намира, че в тази част решението на КЗЛД е неправилно и следва да бъде отменено.

При този изход на делото основателно се явява исканието на ЗАД [фирма] за присъждане на разноски. Съгласно чл. 143, ал. 1 АПК когато съдът отмени обжалвания административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаградението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт. По делото са представени доказателства за внесена от оспорващия държавна такса в размер по 50 лева, която сума следва да бъде присъдена. По искането на [фирма] за присъждане на разноски, такива не се дължат, защото оспорването е частично уважено по отношение намаляване размера на санкцията, което по същество прави неприложима разпоредбата на чл. 143, ал. 1 от АПК и не се присъждат разноски.

Предвид изложеното, съдът

РЕШИ

ИЗМЕНЯ по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] решение № ППН-01-805/2018 от 25.08.2020 г. на Комисия за защита на личните данни в частта по п. 2, с която на основание чл. 83, § 5, б. „а“, във вр. чл. 58, § 2, б. „и“ от Регламент (ЕС) 2016/679 за нарушение по чл. 5, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 25000 лева, като я НАМАЛЯВА на 10000 (десет хиляди) лева, като ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата част.

ОТМЕНЯ по жалба на ЗАД [фирма], ЕИК [ЕГН] решение № ППН-01-805/2018 от 25.08.2020 г. на Комисия за защита на личните данни, в частта по п. 4, с която на основание чл. 83, § 4, б. „а“, във вр. чл. 58, § 2, б. „и“ от Регламент (ЕС) 2016/679 за нарушение на чл. 25, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 5000 лева.

ОСЪЖДА Комисия за защита на личните данни да заплати на ЗАД [фирма], ЕИК [ЕГН] сумата 50 (петдесет) лева, разноски.

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението.

Съдия